

[Justitsministeren.]

lande. Dernæst skal jeg understrege, at forslaget ikke tilsigter en generel forhøjelse af strafniveauet for narkotikakriminalitet, men alene sigter på de allervestste, normalt internationalt prægede, forhold. Denne begrænsning fremgår direkte af den foreslåede bestemmelses ordlyd. Forslaget er udformet således, at den forhøjede strafferamme alene finder anvendelse, når overtrædelsen har angået en betydelig mængde særlig farligt eller skadeligt stof eller i øvrigt har haft en særlig farlig karakter. Det er for mig meget væsentligt, at forslaget er udformet på denne begrænsede måde, således at man undgår en afsmitning på strafniveauet vedrørende de mindre grove former for narkotikakriminalitet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om overformyndieriet*.

Den gældende lovs § 6 bestemmer, at loven skal optages til revision i folketingsåret 1974-75. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er tidspunktet efter min opfattelse ikke det rigtige til en endelig fastlæggelse af overformynderiets fremtidige stilling. På grundlag af arbejdet i statsamtsudvalget og ægteskabsudvalget vil der blive iværksat generelle overvejelser om fordelingen af forvaltningsopgaver under justitsministeriets forretningsområde, og det må anses for mest hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om overformynderiets arbejdsopgaver indgår som et led i disse samlede overvejelser. Revisionen foreslås derfor udskudt til folketingsåret 1976-77.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om forbrugerklagenævnet og lov om retsafgifter. (Forbrugersager, bødeforelæg på stedet m. v.)*.

Lovforslaget indeholder regler om behandling ved retten af sager, der kan indbringes for forbrugerklagenævnet eller et nævn, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, og polititjenestemænds adgang til

at meddele bødeforelæg på stedet. Endvidere foreslås desærlige eksamensbetingelser for udnævnelse som dommer, politimester m. v. og for meddelelse af beskikkelse som advokat m. m. ophævet, ligesom der foreslås åbnet adgang for advokater til at beskæftige to autoriserede fuldmægtige.

Den 1. juni 1975 træder loven om forbrugerklagenævn i kraft. Ved loven blev fastsat regler om oprettelse af et forbrugerklagenævn, for hvilket klager fra forbrugere vedrørende varer eller arbejds- og tjenesteydelser kan indbringes. De afgørelser, der træffes af nævnet, eller af de særlige klage- eller ankenævne, som nævnet har godkendt, kan ikke tvangsfuldbyrdes. Forbrugere, som ikke uden at lide væsentlige afsavn kan betale de omkostninger, der er forbundet med en retssag, bør imidlertid have mulighed for at få en afgørelse ved domstolene, uden at det medfører udgifter for dem. Ved forslaget tillægges der derfor en forbruger, der opfylder de økonomiske betingelser herfor, fri proces i tilfælde, hvor modparten ikke vil opfylde nævnets afgørelse, eller hvor modparten indbringer sagen for retten, fordi han ønsker nævnets afgørelse ændret til skade for forbrugeren.

Forslaget om bødeforelæg på stedet tilsigter at muliggøre en lettere og hurtigere sagsbehandling af nogle hyppigt forekommende typer af mindre lovovertrædelser, som ikke frembyder bevismæssige problemer eller problemer med hensyn til udmåling af bødens størrelse. Der sigtes navnlig på visse færdselslovsovertrædelser, hvor antallet af bødesager er meget stort, og hvor en forenkling derfor vil være særlig virkningsfuld.

Baggrunden for forslaget om eksamensbetingelserne er den ændring af karaktergivningingen ved de højere uddannelsesinstitutioner, der blev gennemført i 1971, og hvorved 1. og 2. karaktersystemet afskaffedes.

Forslaget om at give advokater adgang til at beskæftige to autoriserede fuldmægtige skal navnlig ses på baggrund af de seneste års betydelige — og stigende — arbejdsløshed blandt de nyuddannede juridiske kandidater.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om retsafgifter*.

Forslaget går ud på, at der skal betales en afgift på 50 kr. af nogle retsforretninger, der hidtil har været afgiftsfri.

Det drejer sig dels om tinglysning af ændringer i allerede tinglyste pantebreve, dels om annullation af retsanmærkninger på skøder m. v.

Baggrunden for forslaget er det stigende omkostningsniveau siden retsafgiftslovens vedtagelse i 1969 og de dermed stigende udgifter til retsplejen.

Forslaget er i samråd med justitsministeriet udformet således, at afgiften skulle medføre et minimum af merarbejde for dommerkontorerne.

Afgiften kan samtidig påregnes at tilskynde til større omhu, bl. a. for at undgå retsanmærkninger. For så vidt skulle der blive tale om en aflastning af tinglysningskontorerne. Der er taget hensyn til en vis nedgang i ekspeditionernes antal, når der i forslaget skønmæssigt regnes med et provenu af størrelsesordenen 25 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. samt afskrivningsloven. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebraug m. v.)*.

I statsministerens tiltrædelseserklæring i folketinget den 20. februar 1975 udtaltes det, at regeringen vil foreslå loven om særlig indkomstskat ændret med henblik på at fjerne lovens uheldige virkninger for almindelige handler og ekspropriationer og jordfordelinger. Samtidig foreslås en skærpelse af beskatningen for de store kapitalgevinster på fast ejendom. Det fremgår af dette, at der er et vist sammenfald i *sigtet* med den forrige regerings forslag på dette område og den nuværende regerings forslag. På væsentlige punkter er der imidlertid en forskel i opfattelsen af, hvorledes man på en rimelig og hensigtsmæssig måde når det omtalte

formål. Derfor er den forrige regerings lovforslag tilbagekaldt som regeringsforslag, og i stedet fremlægges regeringen det forslag, som jeg her fremsætter.

Da den særlige indkomstskat af fortjeneste på fast ejendom blev indført, var det hensigten, at skatten skulle ramme de ekstraordinært store fortjenester, som f.eks. udstykningsmuligheder kan medføre, selv om man er uden for de egentlige spekulations-tilfælde.

Derimod var det ikke hensigten, at de mere beskedne fortjenester ved almindelige ejendomsoverdragelser skulle beskattes. Loven indeholder forskellige bestemmelser, der har til formål at begrænse beskatningen på den omtalte måde. Der er således regler om, at den anskaffelsessum, der indgår i beregningen af fortjenesten, skal forhøjes med et fast tillæg på 30 pct. og et varierende tillæg på 6 pct. for hvert år, skatteyderen har haft ejendommen. Disse tillæg virker jo som et fradrag i fortjenesten, idet denne formindskes med de beløb, der lægges til anskaffelsessummen. Endvidere indeholder loven en regel om, at årets samlede fortjenester på fast ejendom nedsættes med et fradrag, der i de fleste tilfælde udgør 20.000 kr.

For at det hensyn, der bør tages til de almindelige ejendomsoverdragelser, kan blive tilpasset til den stedfundne udvikling, foreslår regeringen forskellige ændringer i de beregningsregler, jeg lige har omtalt. Før jeg kommer nærmere ind på dette, skal jeg dog understrege, at regeringen samtidig foreslår, at beskatningen skærpes for de særlig store fortjenester. Det foreslås ligesom i den forrige regerings forslag gennemført ved, at den faktiske beskatningsprocent for den skattepligtige del af fortjenesten forhøjes fra 65 pct. til 75 pct.

Efter regerings forslag skal det varierende tillæg til anskaffelsessummen forhøjes fra 6 pct. til 8 pct. årlig for hvert år, skatteyderen har haft ejendommen. Herved tilsigtes det at bringe dette tillæg i bedre overensstemmelse med den prisudvikling, vi har haft i de senere år. For yderligere at sikre, at mindre afståelser ikke rammes urimelig hårdt, foreslås det endvidere, at fradraget i årets samlede ejendomsfortjenester forhøjes fra 20.000 kr. til 60.000 kr. Det har ikke mindst betydning, hvor fortjenesten opgøres på grundlag af en meget lav anskaf-